

מסורת הש"ס

(א) [ל' והתנא],
(ב) [תוספתא פ"א] לעיל יב:
שבושות כה"ג שבושות
שסס יצמות קבא: מוכה נג,
(ד) [לקמן פא:] פסחים כ:
תגילה ה[א:] (ה) לקמן כו:
(ו) שיר ל"ב

דעם

כי לא מיוחדת בסגנונה. רכיון דיוס של מחר הי' תנאה ליוס אחמול
(6) כנון דלחר קווס עיני שבינה היוס אס אישן למחר הי' אמו
היוס דלמחר תנלי לאמו היוס דלחמול דאס יישן למחר הי' לקי
תחאה שבינה דלחמול אס יישן לא לקי משוס הכי אמרין דלא יישן
היוס דשמה כי אמי למחר לא תחדור

ואלו מותרין פרק שני נדרים

כ"י לא מזדהר בתנאה אבל באיסור' מזדהר
תנן קונם שאני ישן שאני מהלך שאני מדבר
וכו' ה"כ דמי אילמא כדקתני שאני ישן מי
הוי נדרא והתנן חומר בשבועות שהשבועה
חלות על דבר שיש בו ממש ועל דבר שאין
בו ממש מה שאין כן בנדרים ושינה דבר
שאין בו ממש הוא אלא דאמר קונם עיני
בשינה ואי דלא יהיב שיעורא מי שבקינן
ליה עד דעבר איסור בל יחל והא"ר יוחנן
שבועה שלא אישן שלשה ימים מלקין אותו
וישן לאלתר אלא דאמר קונם עיני בשינה
למחר אם אישן היום הא אמרת כל באסוריה
מזדהר אלא פשיטא דאמר קונם עיני בשינה
היום אם אישן למחר ואי לא ניים היום כי
ניים למחר מאי בל יחל דברו איכא אלא
לאו בדניים אלמא איתיה דניים ותויבתא
דרכ יהודה כי קתני דאי ניים רבינא אמר
לעולם כדקתני ומאי בל יחל - מדרבנן ומי
איכא כל יחל מדרבנן אין והתניא דכררים
המתורין ואחרים נתגו בהן איסור אי אתה
רשאי להתירין כפניהם שנאמר לא יחל דברו
יחל דברו ונתת לי עד הפסח אם תלכי
לבית אביך עד החג יהלכה לפני הפסח אסור'
בהנאתו עד הפסח הלכה לפני הפסח אסורה
לא הלכה לא א"ר אבא יהלכה לפני הפסח
אסורה ולוקה לא הלכה יאסורה בעלמא
אימא סיפא אחר הפסח בכל יחל דברו ואי
דלא איתתני לפני הפסח מי איכא בל יחל
אלא פשיטא דאיתתני אלמא מיתתני
ותויבתא

מדרבנן. דמלקין ליה מדרבנן: אי אסא רשאי נגהוב בן היום
לפניהם. לנבטל מנהגא דעובד משום כל יחל ומן התורה אינו בכל
יחל אלא מדרבנן: קונס שמה נכרים לי עד הפסח אם חללי לבית
באיך מלאך עד החג. ב' העורר מן הירק (א) כגון דקאי בחדר
ויוצר קונס מהא הנאחז ענין מאלל ומשקה עד הפסח אם חללי
לרבי אביך מחלן עד החג עד סוכות: **הלכה.** לבית איני קודם
הפסח אסורה להיות ממנו קודם הפסח כמו שגדר: **הא אם לא**
הלכה. לפני הפסח אינה אסורה עד הפסח ולא מיישין שמה תוך
לאחר הפסח וגומלת נהיית באיסור וקשה לרבי יהודה דלמר
אל יישן היום שמה יישן למחר דאם אימא לרבי יהודה הוה אסא
עד ממנו עד הפסח אפי' אם לא הלכה עד הפסח דחיישין שמה
תוך לאחר הפסח וגומלת נהיית ממנו באיסורא: **אמר ר' אבא.** מרין
הכי למתניחין הלכה לפני הפסח אסורה בהנאחו ולוקה דעוברת על
כל יחל ואם לא הלכה לפני הפסח (א) ואפילו הכי אסורה בהנאחו
עד הפסח איסורא בעלמא דחיישין שמה תוך לאחר הפסח וגומלת
נהיית למפרע באיסורא: **הלכה.** מצינת מלקות מהו עד עברה (א): הכי
מסקנא לממנו' **הלכה לאחר הפסח עוברת משום כל יחל:** ומקשין
מיה ואי דלא איסבני לפני הפסח מי איכא כל יחל: אלא לאו פשיטא
דאיסבני. לפני הפסח וקברה לא אלק אחר הפסח והלכה לאחר הפסח:
ותיובתא

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי לא וכו' נבאר ליום תחמוד לאחר (ב) ויחיה כגון נחמק; (ג) ויחיה אמר כי וכו' קוים עיני כשיהיה היום (ד) להקדש לניחם לאחר (ה) ימים תחמוד; (ו) ד"ה קוים שאלו היום העדן (ז) הירק. יצ"ד דף כ"ז; (ח) ד"ה אמר כי חלל וכו' לפני הפסח אפילו הכי; (ט) חללנו וכו' ענדה הקדש ואח"כ מ"ה אימא וכו' יספה כי מתקנה וכו' כל וכו' ומשנהו ב"ר ורבי;

גליון הש"ס

נמ' כי לא מודה
בתנאה. עין לקמן דף
סה ע"ב בתוס' ד"ה
נדה שנוס:

תוספות

אמר ואלה הדין שקראו
בשמיני עשר יום קדש
אשר יאמרו אל ידוע אלה
היו קדש וכו' וכו' וכו' וכו'
אשר יאמרו אל ידוע אלה
היו קדש וכו' וכו' וכו' וכו'
אשר יאמרו אל ידוע אלה
היו קדש וכו' וכו' וכו' וכו'

הוא אינטרדיקציה לאשמועי:

[illegible]

כינא בתראה ועוד כ"ע
ני וחדשה ורבינא לא

אין לך נהגו גדול מזה כ"כ

פז.

י"א א מ"י (ס"א מהל'
שמועות ה"ו ו' וס"ה'
ה"ו כ סמ"ה לחז"ן רמ"ה
טו"ש"פ יו"ד"ס רל"ט ספ"י
ד'
י"ב ב מ"י ס"ב מהל'
דברים ה"ו י"ב סמ"ה
לחז"ן רמ"ב טו"ש"פ יו"ד"ס
ר"ג ספ"י א'
ג טו"ש"פ יו"ד"ס ס"ר ר"ד
ספ"י א'
ד ה ו מ"י ס"ב מהל'
דברים ה"ו י"ב סמ"ה
לחז"ן רמ"ב טו"ש"פ יו"ד"ס
ר"ג ספ"י א'

מוסף רש"י

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

שמה ילך למחר:

ודברם מתגמלים הא דרב יהודה אמר לאשמועינן והכי קתני חיה
 ולא יישן יום ראשון דאי ישן קרוב הוא לנא לירי כל יתל דברו
 תנאיה לא מודה: **רבינא אמר לעולם דקדשני** כלומר שאני
 ולא קאמר עניי בניה דלע"א דשינה אין לא ממא איכא כל
 דמרבנן לשמחנותא דרמי בדרבנן לא יתל דברו ומשי"ח תנא
 ומנח"י בנדרים הרי זה בלא יתל דברו ולא תנא אסור דקדשני
 ונשבעת משום דבשבעות אסור מדינא ובנדרים לא מתפר אלא
 בדרבנן משום לתא דכל יתל: **פנן שאל נהניני** לו כלומר משלי
 אסור תלי לית אביך וכו' הלכא אסורה אלא לא הלכא דדמותא
 ונזות לוקא הפסח כל זמן שלא תלך אע"א דשאת נהניתי לי איסור
 אסור תלי לית אביך תנאי ושי"מ דאפילו תנאיה מודה: **וזה**
אסור בהנאה וקוק כלומר לוקא היא אבל הוא אינו
 אסור שהרי לא עשה שום איסור אס שדירה. ואפשר דתנא מינו
 לא אשמועינן אבז ארתיא דעלה רכיבא איסורא אבל לא עליו
 אלא הרמב"ם ז"ל כתב לוקא הוא שדירה אם ההנה אסור
 כל הוא אינה לוקא דמיון לנא נדרה כלל לא שייך בה לא יתל
 וכו'. ויתא דודא היא אסור לוקא מדאמרין לקמן בפרק אין בין
 מידר (דף לה.) גבי ימי משעלה בקונמות אמר לי רב אחא
 רב איקא לרד אשי ככרי עולין וגומה בין תמננה מי מעל תמלו
 תמן הא לא אסירא עליה אלמא אין האסור עובר כלל והמודר נמי
 לעבר מדאמרין בפרק יוצא דופן (מה דף מו:) לפי שמיני ששהו
 כל יתל קאמר וכגון שהקדישו הוא ואכלו אחרים שהאחרים לוקין
 על

הלק ביום המחרת אלא נדעבד ולא נלחמיהו משום נלחמיהו אלא הכנר וכל חשיב